

การพัฒนาคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผล และสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Development of Registration, Evaluation, and Student Information System Manual for Schools Under Suratthani Secondary Educational Service Area Office 11

สุพรนิตย์ อานุรักษ์ลิ้มสกุล¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ ในการพัฒนา คู่มือ และประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศ นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี เก็บรวบรวม ข้อมูลจากเจ้าหน้าที่งานทะเบียนวัดผล โดยใช้แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.82 การวิเคราะห์ ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาและ ความต้องการพัฒนาคู่มือการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการพัฒนาคู่มือ ประกอบด้วย บทที่ 1 บทนำ แนวคิดหลัก วัตถุประสงค์ของคู่มือ ประโยชน์ของคู่มือ คำชี้แจงการใช้คู่มือการปฏิบัติงาน บทที่ 2 การใช้งาน โปรแกรม Students'2551 Version III บทที่ 3 การใช้งานโปรแกรม BookMark 2551 Version III และผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การพัฒนาคู่มือ ระบบงานทะเบียนวัดผล สารสนเทศนักเรียน

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
e-mail : krunong.047@gmail.com

Development of Registration, Evaluation, and Student Information System Manual for Schools Under Suratthani Secondary Educational Service Area Office 11

Supornnit Anuruklimsakul

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the problems and needs to develop the manual of registration, evaluation, and student information system for schools under Suratthani Secondary Educational Service Area Office 11. Data were collected from registration and assessment officers by using a questionnaire with reliability index of 0.82. Data were analyzed by using mean and standard deviation. The results showed that the problems and needs in the manual development were at high level in overall and individual aspects. The developed manual consisted of 3 chapters: chapter 1 included introduction, main idea, manual objective, manual description, and manual utilization; chapter 2 included the usability of the Students' 2008 Version III program; and chapter 3 included the usability of Bookmark 2008 Version III program. The appropriateness assessment of the developed manual was at high level in overall and individual aspects.

Keywords : Manual Development, Registration and Evaluation System, Student Information

บทนำ

การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของทุกๆ สถานศึกษาที่ผู้บริหารและครูจะต้องเข้าใจ ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการเพื่อจะได้ปฏิบัติและบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลงานวิชาการเป็นงานที่มีขอบข่ายครอบคลุมหลายด้าน การวัดผลและประเมินผล ถือเป็นขอบข่ายงานหนึ่งของการบริหารงานวิชาการ อันจะก่อให้เกิดคุณภาพของผู้เรียนทุกคน (กระทรวง ศึกษาธิการ, 2546 : 33) เป็นการส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ที่ถูกต้องการกำหนดแนวทางในการวัดผลและประเมินผล ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งครูผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับงานทะเบียนและวัดผลประเมินผล ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโปรแกรม ระบบงานทะเบียนและวัดผล ซึ่งงานทะเบียนและวัดผลเป็นส่วนหนึ่งของระบบบริหารงานวิชาการ ที่บันทึกประวัติของนักเรียน ทั้งประวัติส่วนตัว ที่อยู่ ผู้ปกครอง และบันทึกผลการเรียนของนักเรียน ตลอดจนการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (พันธศักดิ์ เนื่องอุดม, 2552 : 35) เพื่อให้การดำเนินงาน ของครูผู้รับผิดชอบงาน ให้สามารถดำเนินงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของงาน จึงมีความจำเป็น ที่จะต้องพัฒนาคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน ในการจัดทำ และพัฒนาคู่มือเพื่อให้คู่มือเป็นหนังสือหรือตำราที่เขียน ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานเฉพาะ เรื่องใดเรื่องหนึ่ง มีเนื้อหาสาระรายละเอียดชัดเจนถูกต้อง สามารถทำความเข้าใจและง่ายต่อการ ปฏิบัติตามให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยเน้นการให้คำอธิบายเนื้อหา เพื่อให้ได้ความรู้และ คำตอบที่ถูกต้องอย่างรวดเร็วด้วยตนเอง (บุศรินทร์ ทับแบน, 2552 : 46) การพัฒนาคู่มือจึงเป็น การวิเคราะห์ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบของคู่มือ จากนั้นวิเคราะห์ ลักษณะของผู้ใช้เครื่องมือ และทำการกำหนดวัตถุประสงค์ขอบข่าย เนื้อหาความคิดรวบยอดให้ความรู้ (อนุรัตน์ โอชา, 2555 : 18)

ในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นนั้น จะต้องอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจจากบุคลากรในทุกๆ ฝ่าย มีการจัดระบบและจัดระเบียบงาน ตลอดจนการกำหนดบทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลนั้นอย่างชัดเจน มอบหมายงานให้ปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความรู้และความสามารถของบุคลากร เพื่อให้การบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล (อนุรัตน์ โอชา, 2555 : 3) ดังนั้นในภาระงานของฝ่ายทะเบียนและวัดผล ครูและ เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานทะเบียนและวัดผล จำเป็นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบการวัดและ ประเมินผล รวมทั้งการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน เพื่อสนับสนุน การจัดการเรียนการสอน การจัดทำบริการข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน ข้อมูลการเรียน ข้อมูลการวัดผล ประเมินผล เพื่อนำไปใช้วิเคราะห์หรือวิจัยวางแผนพัฒนาการเรียนการสอน ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น จึงจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องมีการพัฒนาคู่มือการใช้โปรแกรมระบบ ทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน

จากการดำเนินงานที่ผ่านมา การดำเนินงานในแต่ละสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีคู่มือการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียน วัตถุประสงค์และสารสนเทศนักเรียนอยู่แล้ว แต่ใช้ได้จำกัด เนื่องจากเนื้อหาไม่ทันสมัย ไม่ครอบคลุมทุก เนื้อหา ของโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัตถุประสงค์และสารสนเทศนักเรียน และไม่มีผู้ที่จะรับดำเนินการ ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลให้เป็นระบบ ประกอบกับครูหรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานทะเบียน และวัตถุประสงค์ ของแต่ละสถานศึกษามีการเปลี่ยนแปลงเข้า-ออกตลอดเวลา ส่งผลให้การทำงาน ไม่ต่อเนื่อง (ศูนย์ปฏิบัติการ GPA , 2556 : 1) โดยสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจทำ การวิจัยเรื่อง การพัฒนาคู่มือการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัตถุประสงค์และสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อแก้ปัญหาการขาดคู่มือ การใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัตถุประสงค์และสารสนเทศนักเรียน รวมทั้งได้คู่มือที่มีทันสมัย มีเนื้อหา ครอบคลุมและเป็นระบบมากขึ้น นอกจากนี้เมื่อมีการเปลี่ยนครูหรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบระบบ งานทะเบียนและวัตถุประสงค์ ครูหรือเจ้าหน้าที่คนใหม่สามารถนำคู่มือการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียน วัตถุประสงค์และสารสนเทศนักเรียน สามารถนำคู่มือไปศึกษาและใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ส่งผล ให้การดำเนินงานทะเบียนและวัตถุประสงค์มีความต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน การบริหารงานวิชาการของ สถานศึกษาสามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการคู่มือการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัตถุประสงค์ และสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อพัฒนาคู่มือการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัตถุประสงค์และสารสนเทศนักเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัตถุประสงค์และ สารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิธีดำเนินงานวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ หัวหน้างานทะเบียนวัตถุประสงค์และเจ้าหน้าที่งาน ทะเบียนวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 44 สถานศึกษาๆ ละ 2 คน รวมทั้งสิ้น 88 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่งานทะเบียนวัดผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเลือกแบบเจาะจงสถานศึกษาละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 44 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการคู่มือการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งมีลักษณะเฉพาะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคู่มือการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาคู่มือการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Opened - Form)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยด้วยแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัย มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการใช้คู่มือการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เจ้าหน้าที่งานทะเบียนวัดผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเลือกแบบเจาะจงสถานศึกษาละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการคู่มือการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน

ขั้นตอนที่ 2 สำหรับขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียนจากขั้นตอนที่ 1 มากำหนดจุดประสงค์ โครงสร้าง ขอบข่ายเนื้อหา ของคู่มือการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและ

สารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี แล้วยกร่างโครงร่างคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผล โดยให้ครอบคลุมขอบเขตของการศึกษาและพัฒนาเป็นองค์ประกอบของคู่มือ ดังนี้ 1) ปก 2) คำนำ 3) สารบัญ 4) บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย แนวคิดหลัก วัตถุประสงค์ของคู่มือ ประโยชน์ของคู่มือ คำชี้แจงการใช้คู่มือ การปฏิบัติงาน 5) บทที่ 2 การใช้งานโปรแกรม Students'2551 Version III 6) บทที่ 3 การใช้งานโปรแกรม BookMark2551 Version III 7) บรรณานุกรม 8) ภาคผนวก แล้วดำเนินการตรวจสอบโครงร่างคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน ประเมินว่าสอดคล้องกับขอบข่ายสภาพปัญหาและความต้องการการใช้โปรแกรมในขั้นตอนที่ 1 ดังนี้ 1) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบข้อคำถามและข้อเสนอแนะอื่นๆ 2) คำนวณหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่า IOC (Index of Congruence) ซึ่งแต่ละข้อคำถามต้องได้ค่า IOC (Index of Congruence) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (พิสนุ พงศ์ศรี, 2554 : 138-140) จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นผ่านความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ มีความตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำไปใช้ได้จริง 3) ปรับปรุงแก้ไขข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องที่สุด 4) จัดทำเนื้อหาสาระของคู่มือ ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำเนื้อหาสาระของคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผล ตามโครงร่างที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เมื่อจัดทำเนื้อหาสาระของคู่มือเรียบร้อยแล้ว จึงได้นำคู่มือที่ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาอีกครั้งก่อนการนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผล และสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เจ้าหน้าที่งานทะเบียนวัดผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในด้านต่างๆ ดังนี้ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านการใช้ภาษา 3) ด้านการออกแบบ 4) ด้านรูปเล่ม 5) ด้านการนำไปใช้ เพื่อสอบถามความคิดเห็นถึงความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานของคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 1) วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์ในรูปแบบแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ 2) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการในการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผล วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean : \bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นการวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. ผลการวิจัยสภาพปัญหาและความต้องการคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. ผลการวิจัยการพัฒนาคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. ผลการวิจัยการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการวิจัยสภาพปัญหาและความต้องการคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน โดยรวมทั้ง 2 ด้าน

ปัญหาในการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับสภาพปัญหา
1. ด้านความพร้อมของคู่มือ	3.53	0.55	มาก
2. ด้านเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบการใช้โปรแกรม	3.50	0.85	มาก
ภาพรวม	3.51	0.74	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานทะเบียนของสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาในการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน ทั้ง 2 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความพร้อมของคู่มือ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือ ด้านเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบการใช้โปรแกรม

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน

ความต้องการพัฒนาคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
1. มีคำอธิบายการปฏิบัติตามขั้นตอนชัดเจน	4.11	0.72	มาก
2. ตัวอักษรที่ใช้นำเสนอเนื้อหาเหมาะสม	3.93	0.66	มาก
3. มีภาพประกอบตามลำดับขั้นตอนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	3.98	0.76	มาก
4. ขนาดของภาพประกอบชัดเจนเหมาะสม	4.05	0.75	มาก
5. เนื้อหาครอบคลุมทุกหัวข้อของการใช้งานโปรแกรม	3.95	0.61	มาก
6. แยกเนื้อหาเป็นหมวดหมู่ชัดเจนสะดวกในการใช้งาน	4.00	0.61	มาก
7. การจัดลำดับเนื้อหาในการนำเสนอเป็นไปตามลำดับการใช้งาน	3.98	0.66	มาก
8. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย	3.91	0.68	มาก
9. มีความถูกต้องของไวยากรณ์ในการเขียนอธิบาย	3.98	0.63	มาก
10. ผู้ที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ของโปรแกรมสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้อง	3.82	0.66	มาก
ภาพรวม	3.97	0.67	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความต้องการในการพัฒนาคู่มือใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ความต้องการในการพัฒนาคู่มือใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียนอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อความต้องการมีคำอธิบายการปฏิบัติตามขั้นตอนชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ขนาดของภาพประกอบชัดเจนเหมาะสม แยกเนื้อหาเป็นหมวดหมู่ชัดเจนสะดวกในการใช้งาน มีภาพประกอบตามลำดับขั้นตอนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง การจัดลำดับเนื้อหาในการนำเสนอเป็นไปตามลำดับการใช้งาน มีความถูกต้องของไวยากรณ์ในการเขียนอธิบาย เนื้อหาครอบคลุมในทุกหัวข้อของการใช้โปรแกรม ตัวอักษรที่ใช้นำเสนอเนื้อหาเหมาะสม ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ส่วนในข้อความต้องการผู้ที่ไม่มีความรู้พื้นฐานความรู้ของโปรแกรมสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ผลการวิจัยการพัฒนาคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการพัฒนาคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เป็นผู้ประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้อง

ของส่วนต่างๆ ของเนื้อหาในคู่มือ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง ความเหมาะสมของเนื้อหาสาระของคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 0.82 แสดงว่าผ่านความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ มีความตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำไปใช้ได้จริง

ผลการวิจัยการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลจากการประเมินความเหมาะสมในการนำไปใช้ของคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านต่างๆ ดังนี้ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านการใช้ภาษา 3) ด้านการออกแบบ 4) ด้านรูปเล่ม และ 5) ด้านการนำไปใช้ โดยเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานทะเบียนวัดผลของสถานศึกษา จำนวน 44 คน มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมในการนำคู่มือไปใช้ ทั้ง 5 ด้านปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมในการนำคู่มือไปใช้ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน

ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมในการนำคู่มือไปใช้	\bar{X}	S.D.	ระดับความเห็น
1. ด้านเนื้อหา	4.21	0.72	เหมาะสมมาก
2. ด้านการใช้ภาษา	4.16	0.74	เหมาะสมมาก
3. ด้านการออกแบบ	4.05	0.83	เหมาะสมมาก
4. ด้านรูปเล่ม	4.17	0.74	เหมาะสมมาก
5. ด้านการนำไปใช้	4.26	0.76	เหมาะสมมาก
ภาพรวม	4.17	0.76	เหมาะสมมาก

จากตารางที่ 3 พบว่า เจ้าหน้าที่งานทะเบียนวัดผลของสถานศึกษา มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมในการนำคู่มือไปใช้ ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับเหมาะสมมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นด้านการนำไปใช้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านเนื้อหา ด้านรูปเล่ม และด้านการใช้ภาษา ส่วนด้านการออกแบบเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้อภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า เจ้าหน้าที่งานทะเบียนวัดผลของสถานศึกษา เห็นความจำเป็นและความสำคัญ ในการใช้คู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน โดย 1) สภาพปัญหาการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผล ทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านความพร้อมของคู่มือ และด้านเจ้าหน้าที่ที่ใช้โปรแกรม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยในด้านความพร้อมของคู่มือ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยเฉพาะประเด็นเรื่องคู่มือที่มีอยู่ไม่ได้ปรับเปลี่ยนตามเวอร์ชันของโปรแกรม ส่วนในด้านเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบการใช้โปรแกรม ในประเด็นขาดการถ่ายทอดความรู้การใช้โปรแกรม Students'2551 ระหว่างเจ้าหน้าที่คนเดิมและเจ้าหน้าที่คนใหม่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2) ความต้องการพัฒนาคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าเจ้าหน้าที่งานทะเบียนวัดผล มีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะประเด็นที่ต้องการให้มีคำอธิบายการปฏิบัติตามขั้นตอนชัดเจน ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นว่า จากการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ทั้งนี้เพราะโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน เป็นโปรแกรมที่ทุกสถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จะต้องนำมาใช้ในการบริหารจัดการระบบงานทะเบียนและวัดผลของสถานศึกษา ให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนในการทำงาน สามารถประมวลผลข้อมูลนักเรียนและจัดส่งข้อมูลได้ถูกต้องและทันตามกำหนดเวลา ตามแนวทางการปฏิบัติงานของศูนย์ปฏิบัติการ GPA โดยประดิษฐ์ นันทะสาร (2550 : 20-21) ได้กล่าวถึงโปรแกรมงานทะเบียนวัดผลไว้ว่า เป็นโปรแกรมที่รวมเอาระบบงานต่างๆ ของสถานศึกษาไว้ในโปรแกรมเดียว เพื่อให้สามารถใช้ข้อมูลต่างๆ ร่วมกัน ในระบบงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับพันธศักดิ์ เนื่องอุดม (2552 : 35) ได้กล่าวถึง โปรแกรมสารสนเทศนักเรียนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานว่า ได้มีการพัฒนามาจากโปรแกรมงานทะเบียนและวัดผล มีใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพราะในการบริหารโรงเรียนมัธยมนี้งานมีความสำคัญและมีความสลับซับซ้อนและมีมากที่สุด ที่ไม่สามารถปฏิเสธได้ คืองานทะเบียนและวัดผล เพราะเป็นงานที่ต้องทำอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา นับจากวันที่แรกที่รับนักเรียนเข้ามาเรียนในปีการศึกษานั้นๆ จวบจนนักเรียนเหล่านั้นสำเร็จการศึกษา ซึ่งเป็นงานที่ต้องทำให้ข้อมูลนักเรียนทุกคน ทุกระดับชั้น ในสถานศึกษานั้นมีความถูกต้อง ชัดเจน สมบูรณ์ อย่างครบถ้วน ตามระเบียบของงานทะเบียนและวัดผล เช่นเดียวกับอุทัยวรรณ ชูบุญ (2553 : 32) ได้กล่าวถึง โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผล ว่าเป็นโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้โรงเรียนที่ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานใช้ ซึ่งเป็นโปรแกรมที่สนองตอบระบบงานทะเบียนและวัดผล และได้มีการปรับปรุงและพัฒนาให้มีความเหมาะสมกับโครงสร้างหลักสูตร

การศึกษาขั้นพื้นฐานฉบับปัจจุบัน และระบุว่าด้วยการวัดและประเมินผล ตลอดจนการออกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลและการประเมินผลทุกรูปแบบ

2. ผลจากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน และจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยลักษณะของคู่มือที่สร้างขึ้นมีขนาด 21x30 เซนติเมตร ตัวอักษรขนาด 16 points สีดำ มีภาพประกอบทุกขั้นตอนการใช้งานโปรแกรม ซึ่งตรงกับความต้องการของเจ้าหน้าที่งานทะเบียนวัดผล เพราะจะทำให้เจ้าหน้าที่งานทะเบียนวัดผล เข้าใจง่าย มีตัวอย่างภาพประกอบ เนื้อหาเหมาะสม รายละเอียดคู่มือตรงกับเนื้อหา เขียนอ่านง่าย สอดคล้องกับแนวคิดสุวรรณ ม่วงขาว (2555 : 71) ได้ให้ความเห็นว่าลักษณะคู่มือที่ดีไว้ว่า จะต้องมีการเรียงลำดับขั้นตอนการใช้ให้ชัดเจนและง่ายต่อการทำความเข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง เน้นแนวปฏิบัติที่สำคัญ ควรแสดงแผนภูมิ แผนภาพและแผนผัง เพื่อช่วยให้ปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ได้ง่ายและรูปแบบของคู่มือควรมีรูปแบบที่น่าสนใจ สวยงามน่าอ่านและทนทานต่อการใช้งาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 บท คือ บทที่ 1 ประกอบด้วย บทนำ วัดถูประสงค์ของคู่มือ ประโยชน์ของคู่มือ และคำชี้แจงในการใช้คู่มือ บทที่ 2 จะเป็นส่วนของการใช้งานโปรแกรม Students'2551 Version III และบทที่ 3 จะเป็นส่วนของการใช้โปรแกรม BookMark2551 Version III ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานทะเบียนวัดผล สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการใช้งานโปรแกรมทั้ง 2 โปรแกรมดังกล่าวข้างต้นได้เป็นอย่างดี

3. ผลจากการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานทะเบียนวัดผล จำนวน 44 คน ทั้งด้านเนื้อหา ด้านการใช้ภาษา ด้านการออกแบบ ด้านรูปเล่ม ด้านการนำไปใช้ โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก อันเป็นผลมาจากผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายในการจัดทำคู่มือเล่มนี้เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานทะเบียนวัดผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และเมื่อมีการปรับเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานทะเบียนวัดผลสามารถใช้คู่มือเล่มนี้ในการถ่ายทอดความรู้และส่งมอบงานได้เป็นอย่างดี โดยผู้วิจัยได้ออกแบบและจัดทำคู่มือตามหลักการที่ได้มีผู้ดำเนินการจัดทำคู่มือไว้ สอดคล้องกับนิรันดร์ เรื่องดำ (2552 : 11) ที่ได้กล่าวไว้ว่า คู่มือเป็นหนังสือ ตำรา เอกสารแนะนำหรือเป็นสื่อ สำหรับทำความเข้าใจที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติให้ผู้ใช้อคู่มือได้ศึกษาเตรียมการ ทำความเข้าใจเรื่องที่จะทำให้ง่ายขึ้น และสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพสำเร็จผลตามวัตถุประสงค์ และสอดคล้องกับแนวคิดของดวงฤดี ยืนนาน (2555 : 84)

ที่กล่าวไว้ว่า คู่มือเป็นหนังสือหรือเอกสารที่จัดทำขึ้น เพื่อบอกวิธีการปฏิบัติ หรือแนวทางการใช้คู่มือ เพื่อทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีเนื้อหาและใจความง่าย ๆ ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ผู้อ่านอ่านแล้วสามารถนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลและเป้าหมายได้ทันที

ดังนั้นคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงมีความเหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานทะเบียนวัดผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นอย่างยิ่งในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานการใช้โปรแกรมและเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่าในการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการคู่มือการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน พบว่ามีปัญหาและความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาคู่มือการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียนขึ้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่งานทะเบียนวัดผลของสถานศึกษาได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานและประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน ซึ่งโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สามารถนำไปใช้ได้จริง ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา

1.1 เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานทะเบียนวัดผลของสถานศึกษา ควรศึกษาคู่มือให้เข้าใจอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำ เพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้อง ศึกษาการใช้งานในคู่มือโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำสมุดประเมินผลรายวิชา และเพิ่มความชำนาญในการใช้โปรแกรม

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรเตรียมอุปกรณ์และสื่อเทคโนโลยีต่างๆ ให้มีความพร้อมเพื่อรองรับการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน

1.4 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรประเมินและติดตามผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่งานทะเบียนวัดผล รวมทั้งขยายผลการใช้งานโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน เช่น การจัดการอบรมการใช้งานโปรแกรมขึ้นในสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11

2.1 ควรติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่งานทะเบียนวัดผลของแต่ละสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2.2 ควรส่งเสริมและสนับสนุน หรือจัดอบรมการใช้คู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และช่วยให้เจ้าหน้าที่มีความรู้เพิ่มมากขึ้น

2.3 สามารถนำคู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียนไปขยายผลยังสำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอื่นที่ขาดคู่มือการใช้งานโปรแกรมได้

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยเพื่อติดตามผลการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน โดยใช้คู่มือการใช้โปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน

3.2 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาคู่มือการใช้โปรแกรมการประมวลผลทะเบียนผลการเรียนรายภาคสำหรับครูผู้สอนในสถานศึกษา

3.3 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาความต้องการและตัวบ่งชี้ความสำเร็จในการใช้โปรแกรมการหลอมรวมข้อมูล GPA ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 สำหรับเจ้าหน้าที่งานทะเบียนเพื่อประมวลผลข้อมูล GPA นักเรียน

3.4 ควรมีศึกษารูปแบบในการพัฒนาการใช้โปรแกรมสำหรับตรวจสอบและสร้างฐานข้อมูลรวมจังหวัด ส่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาของโปรแกรมระบบงานทะเบียนวัดผลและสารสนเทศนักเรียน

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภาลาดพร้าว.
- ดวงฤดี ยืนนาน. (2555). **การจัดทำคู่มือครู เรื่องการใช้แหล่งเรียนรู้ในอำเภอเกาะสมุย**. ภาคนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- นิรัญญ์ เรืองดำ. (2552). **การพัฒนาคู่มือการจัดทำเว็บไซต์ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- บุศรินทร์ ทับแบน. (2552). **การพัฒนาคู่มือการนิเทศภายในของโรงเรียนในกลุ่มพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 9 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ประดิษฐ์ นันทะสาร. (2550). **การพัฒนาโปรแกรมวิเคราะห์และแสดงผลข้อมูลทะเบียนวัดผลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและอินทราเน็ต**. การค้นคว้าอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตรและพัฒนาชนบท คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- พันธ์ศักดิ์ เนื่องอุดม. (2552). **พัฒนาระบบสารสนเทศงานทะเบียนวัดผลโรงเรียนบ้านนางัวสายปัญญา อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิสนุ พงศ์ศรี. (2554). **การวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพมหานคร : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2531). **หลักการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ศึกษาวพร.
- ศูนย์ปฏิบัติการ GPA. (2556). **แผนปฏิบัติการจัดทำฐานข้อมูลผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPA) ปีการศึกษา 2556**. ค้นเมื่อ 16 ธันวาคม 2556, จาก <http://gpa.moe.go.th/PlanGPA/PlanGPA2556.pdf>
- สุวรรณ ม่วงขาว. (2555). **การพัฒนาคู่มือการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารของโรงเรียนในเครือข่ายภูผาวารี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2**. ภาคนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

- อนุรัตน์ โอชา. (2555). การพัฒนาคู่มือการใช้โปรแกรมการจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- อุทัยวรรณ ชูบุญ. (2553). การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนางานทะเบียนและวัดผล โรงเรียน เจริญศิลป์ศึกษา “โพธิ์คำอนุสรณ์” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏสกลนคร.